

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการศึกษาของประเทศไทยมีรากฐานเริ่มแรกมาจากการเรียนการสอนหนังสือภายในวัด โดยมีพระภิกษุสงฆ์ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรมและหลักคำสอนของพระพุทธเจ้ามาอย่างยาวนาน บรรพบุรุษของไทยนิยมให้กุลบุตรของตนได้ศึกษาเล่าเรียน โดยต้องถวายตัวถวายตัวกุลบุตรของตนไว้คอยรับใช้พระภิกษุสงฆ์หรือบางท่านนิยมบวชกุลบุตรเป็นพระภิกษุเพื่อศึกษาเล่าเรียนหลักพุทธธรรมของพระพุทธศาสนา ดังนั้น วัดจึงเป็นจุดกำเนิดของการศึกษาในเบื้องต้น ต่อมาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนในเขตพื้นที่ของวัดจากการให้พระภิกษุสงฆ์มีบทบาททำหน้าที่เป็นครูสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่ในวัด จึงมีชื่อโรงเรียนตามชื่อวัดต่าง ๆ จนสืบทอดกันมากระทั่งปัจจุบัน

เมื่อนโยบายแห่งรัฐต้องการปฏิรูปการศึกษาของชาติ โดยต้องการให้บุคคลในชาติมีความรู้คู่คุณธรรมจึงต้องใช้ศาสนาที่ทางราชการรับรองมีส่วนในการกำหนดหลักสูตร การเรียนการสอนในระดับชั้นพื้นฐานและระดับ อุดมศึกษาพระสงฆ์ก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อการปฏิรูปทั้งระบบบริหารราชการแผ่นดินและปฏิรูปการศึกษา พระสงฆ์ก็ต้องปฏิรูปบทบาทใหม่เพื่อปรับตัวให้ทันกับเหตุการณ์ ทางราชการได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาของสงฆ์ ไม่ได้ทอดทิ้งให้พระสงฆ์จัดการศึกษาเอง ราชการต้องเข้ามาช่วยพระสงฆ์เหมือนกับสมัยรัชกาลที่ ๕ ที่พระองค์ทรงทำให้เป็นตัวอย่างมาแล้ว คือ เสด็จไปหาพระสงฆ์ด้วยพระองค์เอง ขอร้องให้พระสงฆ์ช่วยเหลือเรื่องการศึกษา ก็จะทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ เพราะปัจจุบันนี้ การศึกษาของไทยเป็นยุคปฏิรูปการศึกษาต้องให้ความรู้คู่คุณธรรม หลังจากที่เรารเดินทางไม่ถูกมานาน โดยเราแยกความรู้ออกจากคุณธรรมจนเกิดวิกฤติทางศีลธรรม เมื่อเป็นดังนี้พระสงฆ์สามารถที่จะมีบทบาทสนับสนุนส่งเสริมการศึกษาไทยได้ในเรื่องคุณธรรมจริยธรรม เพราะการสอน การแนะนำ การทำให้เป็นตัวอย่าง เป็นเรื่องของพระสงฆ์ทั้งนั้น เป็นเรื่องของวัด

ดังสุภาษิตที่ว่า “การสอนให้จำ การทำให้ดู อยู่ให้เห็น และเซ็นให้รอด” ควรเป็นเรื่องของพระสงฆ์ ฉะนั้นเป้าหมายหลักของพระพุทธศาสนาที่แท้จริงคือการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเพื่อให้คนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านพฤติกรรมและจิตใจ โรงเรียนพระปริยัติธรรมมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งของการศึกษาคณะสงฆ์^๑

^๑สมศักดิ์ บุญปู, พระสงฆ์กับการศึกษาไทย, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๗), หน้า ๓๕๓-๓๕๖.

การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมมีหลักสูตร คือ นักธรรม จัดสำหรับพระสงฆ์ สามเณร และธรรมศึกษาจัดสำหรับคฤหัสถ์ สำหรับหลักสูตรนักธรรมแบ่งเป็น นักธรรมชั้นตรี นักธรรมชั้นโท และนักธรรมชั้นเอก ส่วนหลักสูตรธรรมศึกษา แบ่งเป็น ธรรมศึกษาชั้นตรี ธรรมศึกษาชั้นโทและธรรมศึกษาชั้นเอก^๒ คณะสงฆ์ได้กำหนดวัตถุประสงค์การศึกษาไว้โดยชัดเจน แต่โดยหลักสูตรและเนื้อหาวิชาแล้ว คงอนุมานได้ว่า มีวัตถุประสงค์ ๙ ประการ คือ^๓

- (๑) เพื่อพระสงฆ์รักษาตนเองและหมู่คณะ
- (๒) เพื่อใช้อบรมสั่งสอนพระธรรมวินัยแก่บรรพชิตและคฤหัสถ์
- (๓) เพื่อใช้พัฒนาชาติบ้านเมืองด้วยคุณธรรมของศาสนา
- (๔) เพื่อใช้ในกิจการคณะสงฆ์และการศาสนา
- (๕) เพื่อรักษาหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธศาสนา
- (๖) เพื่อสร้างศาสนทายาทสืบอายุพระพุทธศาสนา
- (๗) เพื่อความมั่นคงแห่งพระพุทธศาสนา
- (๘) เพื่อความตั้งมั่นแห่งพระสัทธรรม
- (๙) เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติอันเป็นส่วนรวม

การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมเกิดขึ้นจากเจตนารมณ์ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส พระองค์ทรงเห็นว่าการศึกษาคือปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคณะสงฆ์ ดังนั้น จึงทรงจัดการศึกษาแบบใหม่ขึ้น เรียกว่า “นักธรรม” เพื่อผลิตศาสนทายาทให้มีส่วนช่วยในการบริหารงานกิจการคณะสงฆ์ หลักสูตรที่พระองค์ทรงจัดขึ้นนั้น ทรงเน้นพระธรรมวินัยเป็นหลัก เพราะทรงเห็นว่าการศึกษาพระธรรมวินัยเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับพระภิกษุสามเณรมากกว่าหลักสูตรเดิมที่เป็นภาษาบาลี และทรงเปลี่ยนหลักสูตรจากเดิมที่เป็นเพียงภาษาบาลีอย่างเดียวมาเป็นภาษาไทย เพราะทรงประจักษ์ว่าผู้ที่มีความรู้ภาษาไทยดีแล้ว ย่อมสามารถแปลและเข้าใจเนื้อหาแห่งภาษาบาลีได้เป็นอย่างดี^๔ พระองค์ทรงปรับปรุงขึ้นมาใหม่ จึงมุ่งให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับพระศาสนา พระวินัยของพระภิกษุ ประวัติของพระพุทธเจ้าและพระสาวก และรู้หลักธรรมในพระพุทธศาสนา ตลอดจนสามารถเขียนอธิบายธรรมต่าง ๆ ได้^๕

^๒ กรมการศาสนา, **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของเจ้าอาวาสในการพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางชุมชน**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๐), หน้า ๑๓.

^๓ พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์ คงคปณฺโณ), **เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องการศึกษาพระธรรมวินัยและการพระศาสนา**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๔๑.

^๔ คณาจารย์มหาวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, **๑๐๐ ปี มหามกุฏราชวิทยาลัย ๒๔๓๖-๒๕๓๖**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์, ๒๕๓๖), หน้า ๑๓๖.

^๕ เสฐียรพงษ์ วรรณปก, **พุทธศาสนา : ทรรศนะและวิจารณ์**, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท พิชฌเนศ พรินติ้ง เซ็นเตอร์ จำกัด, ๒๕๓๘), หน้า ๑๓๘.

ตามความแห่งคำสั่งของมหาเถรสมาคมเรื่อง “ให้ภิกษุสามเณรเรียนพระธรรมวินัย พ.ศ. ๒๕๒๘” แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า คณะสงฆ์ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมอย่างมาก ซึ่งได้มีการกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาสโดยตรงและให้เจ้าคณะผู้ปกครองร่วมจัดด้วย ดังนี้

- (๑) เจ้าอาวาสเป็นผู้จัดการศาสนศึกษาในฐานะเจ้าสำนักเรียนหรือเจ้าสำนักศาสนศึกษา
- (๒) เจ้าคณะจังหวัดเป็นผู้จัดการในฐานะเจ้าสำนักเรียนคณะจังหวัด
- (๓) ในบางกรณีให้เจ้าคณะเจ้าสังกัดร่วมจัดด้วย

การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในปัจจุบันมีการสอนกันในหลายสำนักตามหลักสูตรที่สนามหลวงแผนกธรรมกำหนดไว้ เป็นไปตามความสามารถของอาจารย์ผู้สอนทำให้ความเข้าใจในพระธรรมวินัยเกิดความหลากหลายแนวทางความคิด อาจารย์ผู้สอนบางรูปอาจเน้นการสอนในเชิงทฤษฎีให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจแล้วนำไปปฏิบัติ อาจารย์บางรูปอาจเน้นการสอนธรรมจากสภาวการณ์ของสังคม ชี้ให้นักเรียนได้เห็นถึงคุณค่าของสภาวการณ์นั้นๆ^๖

คณะสงฆ์อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมเป็นอย่างมาก โดยได้ส่งเสริมการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมอย่างเต็มกำลังสามารถ ช่วยกันแบกภาระการศาสนศึกษาอย่างเต็มกำลังเพื่อให้พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ได้ศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัย จนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ตามสมควรแก่ฐานานุรูป อย่างเที่ยงแท้ได้ อันเป็นการแสดงความกตัญญูต่อพระศาสนา

ปัญหาการจัดการศึกษาของคณะสงฆ์ เกิดขึ้นเนื่องจากมีความคิดเห็นขัดแย้งกันระหว่างพระเถระผู้รับผิดชอบการบริหารงานคณะสงฆ์กับพระนักศึกษารุ่นใหม่ โดยพระเถระผู้บริหารคณะสงฆ์ซึ่งถือว่าเป็นผู้มีที่ศรัทธาของเก่า เห็นว่าการศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เป็นระบบการศึกษาอย่างเดียวที่ถูกต้องชอบธรรมสำหรับพระภิกษุสามเณร และควรรักษาไว้ให้คงที่อยู่มากโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างระบบหรือหลักสูตรและแบบเรียน การเปลี่ยนแปลงอย่างใดอย่างหนึ่งถือว่าเป็นความเสื่อม และเห็นว่าภิกษุสามเณรไม่ควรเล่าเรียนวิชาการสมัยใหม่ เพราะจะทำให้ลาสิกขากันมาก แต่ฝ่ายพระนักศึกษารุ่นใหม่เห็นว่า การศึกษาพระปริยัติธรรมควรรักษาไว้เพียงเนื้อหาสาระคือพระธรรมวินัย แต่ควรมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงในด้านระบบหลักสูตร แบบเรียน และวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามกาลสมัย^๗

จากที่กล่าวมา ประกอบกับการที่ผู้วิจัยมีสังกัดอยู่ในคณะสงฆ์อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จึงสนใจศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม ในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี” เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ มาเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม ในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี อีกทั้ง ยังสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับคณะสงฆ์ในพื้นที่อื่นได้อีกประการ

^๖สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง, เรื่องสอบธรรมของสนามหลวงแผนกธรรม พ.ศ.๒๕๕๑, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๑), หน้า ๑.

^๗กรมการศาสนา, วิชาการพระพุทธานุสา, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๔), หน้า ๖-๗.

๑.๒ วัตถุประสงค์การวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ ผลการเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

๑.๓.๓ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี รวม ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านครูสอนพระปริยัติธรรม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

(๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ สถานภาพ อายุ พรรษา วุฒิการศึกษา สามัญ วุฒิการศึกษานักธรรม และวุฒิการศึกษาเปรียญธรรม

(๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม ในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี รวม ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านครูสอนพระปริยัติธรรม ๒) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ๓) ด้านสื่อการเรียนการสอน และ ๔) ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พระสงฆ์มหานิกายที่สังกัดวัดในอำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำนวน ๔๑๑ รูป^๔

^๔สำนักงานเจ้าคณะอำเภอจอมบึง, เอกสารประกอบการประชุมพระนวกะ อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๕, (ราชบุรี : สำนักงานเจ้าคณะอำเภอจอมบึง, ๒๕๕๕), หน้า ๒, (เอกสารเย็บเล่ม).

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๔.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๖ ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมระยะเวลาทำการวิจัย ๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

๑.๕.๑ พระสงฆ์ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๒ พระสงฆ์ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๓ พระสงฆ์ที่มีพรรษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๔ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาสามัญต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๕ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษานักธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๕.๖ พระสงฆ์ที่มีวุฒิการศึกษาเปรียญธรรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จของงานที่เป็นไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจน

พระปริยัติธรรมแผนกธรรม หมายถึง หลักสูตรนักธรรมที่จัดสำหรับพระสงฆ์สามเณรในระดับ นักธรรมชั้นตรี นักธรรมชั้นโท และนักธรรมชั้นเอก ซึ่งเป็นไปตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เท่านั้น

ครูสอนพระปริยัติธรรม หมายถึง พระภิกษุผู้เป็นครูสอนนักธรรมที่ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพ ศรัทธา และเป็นตัวแบบที่ดีทางความประพฤติแก่ผู้เรียน อาทิ การเป็นผู้สำรวจมกิริยาและวาจา เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดรูปแบบการเรียนการสอนสอนตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรม อาทิ การเตรียมเนื้อหา ก่อนเข้าบทเรียน การสนทนา การสรุปบทเรียน เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรม โดยมีหน้าที่เป็นตัวกลางในการสื่อสารความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน อาทิ การใช้แบบเรียน การใช้รูปภาพประกอบ เป็นต้น

อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม หมายถึง อาคารสถานที่ที่ใช้ทำการเรียนการสอนตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรม รวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน อาทิ การจัดห้องเรียนที่มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน เป็นต้น

พระสงฆ์ หมายถึง พระภิกษุในพระพุทธศาสนาที่อุปสมบทโดยถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พระสงฆ์มหานิกายที่สังกัดวัดในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบระดับประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมในอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

๑.๗.๔ ผลการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรมของคณะสงฆ์